

ÎNCHEIERE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Baci, prin intermediul avocatului Roman Aronov,

în cauza civilă la cererea înaintată Valeriu Baci către Alexandr Prusacov cu privire la evacuarea din spațiul locativ și obligarea de a nu crea obstacole în folosirea imobilului, și cererea reconvențională depusă de Alexandr Prusacov către Valeriu Baci și Tatiana Baci cu privire la recunoașterea valabilității actului juridic,

împotriva deciziei din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Valeriu Baci, prin intermediul avocatului Roman Aronov, fiind menținută hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 17 martie 2017, Valeriu Baci a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Prusacov cu privire la evacuarea din spațiul locativ și obligarea de a nu crea obstacole în folosirea imobilului.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, Valeriu Baci este proprietarul unic al casei de locuit individuale nr. XX din str. XXXX, mun. Chișinău, conform contractului de schimb nr. 3-1546 din 26 martie 1998 (0100/12/1035) și certificatului de moștenitor legal nr. 18 din 03 ianuarie 2012 (0100/12/1037). Însă, Alexandr Prusacov locuiește și se folosește de acest imobil în mod ilegal și în lipsa cărorva documente. La fel, acesta creează incomodități în exercitarea dreptului de proprietate de către reclamant.

Prin reclamația nr. 46/03-17 din 02 martie 2017 pârâtului i-a fost propusă soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară. Deși reclamația expediată a fost recepționată la 07 martie 2017, aceasta a rămas fără răspuns și executare.

În calitate de proprietar unic al casei de locuit, reclamantul a efectuat demersul necesar pentru evacuarea din spațiul locativ, însă pârâtul și-a expus refuzul vehement și nemotivat în acest sens. Apreciază că, refuzul de eliberare a spațiului

locativ reprezintă un veritabil abuz de drept, care încalcă dreptul de proprietate al lui Valeriu Baciú asupra casei în litigiu.

Potrivit reclamantului, locatarii temporari sunt obligați să elibereze încăperea imediat, la cererea chiriașului sau a familiei lui care locuiesc împreună. În caz de refuz privind eliberarea încăperii, chiriașul sau membrii familiei lui sunt în drept să ceară pe cale judiciară evacuarea locatarilor temporari, fără a li se acorda o altă încăpere de locuit.

Pe cale de consecință, Valeriu Baciú a solicitat evacuarea lui Alexandr Prusacov din casa de locuit individuală nr. XX, str. XXXX, mun. Chișinău, înregistrată la Organul cadastral teritorial Chișinău cu numărul cadastral XXXXXXXX, cu suprafața totală de 214,3 m², fără acordarea altui spațiu locativ, precum și obligarea lui Alexandr Prusacov să nu-i creeze obstacole lui Valeriu Baciú în exercitarea dreptului său de proprietate asupra casei de locuit.

La 05 octombrie 2017, Alexandr Prusacov a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Valeriu Baciú și Tatianeii Baciú cu privire la recunoașterea valabilității actului juridic, și anume recunoașterea valabilității convenției încheiate între el și pârâți, potrivit căreia dâșșii i-au oferit o odaie în casa de locuit din mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, XX, până când Tatiana Baciú îi va procura un apartament în mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a invocat că, în anul 2003, Tatiana Baciú i-a propus să vândă apartamentul nr. XX, amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, XX, iar cu banii obținuți, să cumpere o afacere - un magazin, cu promisiunea că vor câștiga bani și îi vor procura alt apartament. A fost de acord, astfel a împutemicit-o pe pârâtă prin procură să-i vândă apartamentul și să-i procure altul ulterior. Până la procurarea apartamentului, au convenit ca Alexandr Prusacov să locuiască într-o odaie în imobilul familiei pârâților, situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, XX.

Întrucât promisiunea privind procurarea de către pârâți a unui alt apartament nu a fost realizată, reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu cerere privind schimbarea modului de executare a hotărârii judecătorești adoptate de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău la 20 februarie 2009, prin care Tatiana Baciú a fost obligată să-i procure apartament. În anul 2012, instanța de judecată a admis cererea, a încasat de la Tatiana Baciú suma de XXXX lei în beneficiul reclamantului, pentru procurarea unui apartament.

Astfel, reclamantul a prezentat documentul executoriu spre executare, însă până în prezent hotărârea judecătorească nu este executată.

În anul 2015, la executorul judecătorec a parvenit o cerere din partea lui Valeriu Baciú privind transmiterea în proprietate a 1/6 din imobilul în litigiu, în contul creanței pârâtei Tatiana Baciú. Deși inițial nu a fost de acord cu respectiva propunere, ulterior a acceptat-o, cu condiția efectuării reparației capitale și conectării la toate rețelele, pentru asigurarea unui trai decent. Însă, titlul executoriu a fost restituit. Ulterior, l-a prezentat unui alt executor, iar până în prezent nu este încă executat.

Potrivit reclamantului, în mod evident banii obținuți din vânzarea apartamentului său au fost folosiți de familia Baciú în vederea procurării afacerii, care cu siguranță aparține pârâților, fiind doar înregistrată formal pe numele altor persoane. Faptul că, între reclamant și pârâți a existat o înțelegere ca primul să locuiască în imobilul lui

Valeriu Baci și al Tatiane Baci până la procurarea altui apartament pe numele său sau până la încasarea sumei de bani necesare în acest sens, este probată prin dorința pârâtului să-i transmită în proprietate 1/6 cotă-parte din imobilul în litigiu, prin faptul că ambii au dat acordul să locuiască în imobilul dat, au dat acordul să-și perfecteze viza de domiciliu.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Baci împotriva lui Alexandr Prusacov privind evacuarea din spațiul locativ și obligarea de a nu crea obstacole în folosirea imobilului, și acțiunea reconvențională depusă de Alexandr Prusacov împotriva lui Valeriu Baci și Tatiana Baci cu privire la recunoașterea valabilității actului juridic, s-au respins ca nefondate.

Prin decizia 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Valeriu Baci, prin intermediul avocatului Roman Aronov, fiind menținută hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 februarie 2009, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2009, Tatiana Baci a fost obligată să-i procure lui Alexandr Prusacov un apartament conform stipulărilor indicate în procura nr. XX din 26 septembrie 2003, autentificată la Biroul notarial Ludmila Muruianu, prin care Tatiana Baci (soția lui Valeriu Baci) a înstrăinat apartamentul nr. XX, din str. XXXXXXXX, XX, mun. Chișinău, ce-i aparținea lui Alexandr Prusacov, iar la 04 septembrie 2013, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău a emis titlul executoriu nr.2-15614/12, prin care s-a dispus schimbarea modului de executare a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 februarie 2009 și încasarea de la Tatiana Baci în beneficiul lui Alexandr Prusacov a sumei de XXXX lei. (f.d.38) Cu toate acestea, temeiurile aflării lui Alexandr Prusacov în imobilul din mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, XX, nu au decăzut, raporturile apărute între părți în acest sens continuând să existe, fiind neexecutate până în prezent.

Mai mult ca atât, prin cererea depusă personal în adresa executorului judecătoresc, Valeriu Baci și-a dat acordul în vederea transmiterii în beneficiul lui Alexandr Prusacov a 1/6 din cota-parte deținută de 23/100 din locuința amplasată în mun. Chișinău, str. XXXXXXXX, XX, în contul stingerii datoriei soției sale, Tatiana Baci, pe care o are față de Alexandr Prusacov.

La 25 noiembrie 2019, Valeriu Baci, prin intermediul avocatului Roman Aronov, a contestat cu recurs decizia din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au indicat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și casarea parțială a hotărârii din 29 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea lui Valeriu Baci să fie admisă integral.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valeriu Baci, prin intermediul avocatului Roman Aronov, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 23 octombrie 2019 și expediată participanților la proces la 11 noiembrie 2019 (f.d. 166), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 25 noiembrie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict

prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Valeriu Baci, prin intermediul avocatului Roman Aronov.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valeriu Baci, prin intermediul avocatului Roman Aronov.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru